

vém roku bez udání důvodů odpor proti přihláškám věřitelů zajištěných v stejném pořadí, nepodnikl nic od rozvrhového roku až k provedení rozvrhového usnesení, aby dosáhl výhradného uspokojení celé pohledávky v druhém pořadí, ale v tom nelze spatřovati nějaké jeho zavinění nebo spoluzavinění, neboť knihovní stav nedopouštěl jiné rozhodnutí exekučního soudu, a nebylo žalobcovou povinností vésti dříve nejistý spor proti jiným knihovním věřitelům. Za tu škodu, jejíž výše není popřena, odpovídá žalobci žalovaný, jenž nevynaložil potřebné péle, svědomitosti a pečlivosti při provedení žalobcova příkazu, zavinil, že žalobce, jehož přímý dlužník již složil vyjevovací přísahu, vyšel v exekučním řízení co do zažalované částky na prázdno. Nižší soudy posoudily tedy věc správně, uznaly-li žalobu za důvodnou.

Čís. 16196.

Přihlásí-li stát svými veřejnými orgány k dražbě nemovitosti podle odst. 2 § 172 ex. ř. činžovní daň podle posledního předpisu (§ 269, odst. 2, zákona o přímých daních č. 76/1927 v doslovu přílohy k vyhlášce ze dne 8. července 1936, č. 227 Sb. z. a n.) jako dosud nepředepsanou, zůstává mu tím zachováno přednostní zákonné právo zastavní pro nedoplatky této daně podle § 265 téhož zákona, i když byla tato daň teprve později předepsána, a stačí, když nedoplatky daně s přírůžkami a příslušenstvím vyúčtuje a listinami doloží podle § 210 ex. ř. nejpozději při rozvrhovém roku, třebas i vyšší částkou podle nového předpisu.

Byla-li však činžovní daň přihlášena k dražbě částkou číselně přesně určenou a není-li zároveň označena jako daň dosud nepředepsaná, postihují právní důsledky odst. 2 § 172 ex. ř. daňový rozdíl, o který dodatně předepsaná činžovní daň převyšuje částku k dražbě přihlášenou.

(Plenární usnesení ze dne 12. června 1937, Pres. 147/37.)

Ve věci č. R I 1015/36 byla záporně řešena otázka, vztahují-li se důsledky nepřihlášení stanovené v § 172, odst. 2, ex. ř. i na případ, že dosud nepředepsaná činžovní daň za poslední dva roky před příklepem vydražené nemovitosti byla přihlášena k dražbě ve výši daně předepsané za předchozí rok a teprve v době mezi dražbou a rozvrhovým rokem byla předepsána vyšší částkou a tou částkou byla přihlášena k rozvrhovému roku. Při rozhodování jiné věci senát nejvyššího soudu projevil opačný názor.

První prezident nejvyššího soudu přikázal podle § 12, odst. 2, zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 216 Sb. z. a n. řešení této otázky plenárnímu senátu, jenž se usnesl na právní větě v čele uvedené.

D ů v o d y:

Ustanovení odstavce 2 § 172 ex. ř. ukládá veřejným orgánům, povoláním předpisovati a vymáhati daně, aby na soudní výzvu při doručení dražební vyhlášky ohlásily nejpozději při dražebním roku před

počátkem dražby daně, přírážky, poplatky a jiné veřejné dávky s úroky a jiným příslušenstvím, které až dosud jsou zadrželé a mají býti z nemovitosti zapraveny, avšak ještě nejsou knihovním zápisem nebo zájemným popisem zajištěny, jinak by tyto nároky nehledíc na přednostní právo jim jinak snad příslušící byly uspokojeny z rozdělované podstaty teprve po úplném uspokojení vymáhajícího věřitele.

Účel této přihlášky jest podobný jako při zatímním určení břemen (§§ 164 a násl. ex. ř.), aby se totiž soudu i všem osobám, majícím zájem na dražbě a příklepu nemovitosti, dostalo potřebných informací o stavu zadluženosti nemovitosti, jež má býti dražena, a též o nárocích, jež v pozemkové knize nejsou zapsány, ale požívají přednostního zákonného zástavního práva, a pokud byl stav břemen již dříve zatímně určen zvláštním usnesením podle § 167 ex. ř. vydaným, aby byl po případě ještě doplněn. Zákon však neukládá v odstavci 2 § 172 ex. ř. veřejným orgánům přesné vyúčtování daní přihláškou ohlášených do všech podrobností co do daní ještě nepředepsaných, poněvadž tento účel má až přihláška k rozvrhovému roku podle § 210 ex. ř. nebo přihláška při roku samém učiněná, kdy nutno nároky přihlášené podrobně vyúčtovat nejen co do jistiny (kapitálu), ale i co do veškerého příslušenství, úroků, nákladů atd., a doložiti je listinami v prvopise neb ověřeném opise, a to nejpozději při rozvrhovém roku, jinak lze k nárokům při rozvrhu hleděti jen, pokud z veřejné knihy, ze zájemních a jiných exekučních spisů jest patrné, že jsou podle práva platné a k uspokojení způsobilé. Výhod v § 210 ex. ř. veškerým věřitelům poskytnutých jest použití i na stát, pokud jest poukázán se svými nároky na daních a jiných veřejných dávkách na nejvyšší podání.

Podle ustanovení odst. 2 § 172 ex. ř. mají veřejní orgánové ohlásiti nejpozději při dražbě daně a jiné veřejné dávky, které až dosud jsou zadrželé.

Pojem daní zadrželých byl v různých dobách vykládán rozličně podle právního stavu v té které době platného a lze zejména poukázati na plenissimární rozhodnutí býv. rakouského nejvyššího soudu ze dne 7. dubna 1903 (jud. č. 155), jež se při výkladu tohoto pojmu opíralo o dvor. dekret ze dne 16. září 1825, č. 2132 Sb. z. s. a dekret dvorské kanceláře ze 14. února 1840, č. 409 Sb. z. s. a předpisy tenkrát platného konkursního řádu.

Pro nynější dobu jest rozhodující právní stav, jak byl utvořen zákony Československé republiky o přímých daních, zejména zákonem č. 76/1927 Sb. z. a n. a jeho doplňky v doslovu přílohy k vyhlášce min. financí ze dne 8. července 1936, č. 227 Sb. z. a n. Dotčený zákon stanoví v odst. 1 § 265, že ne d o p l a t k y na dani pozemkové a d o m o v n í s přírážkami a příslušenstvím, jež se staly splatnými v posledních dvou letech, počítajíc nazpět ode dne exekučního prodeje (udělení příklepu) zavazeného objektu, zatěžují i bez knihovního zápisu nemovitost zákonným právem zástavním, majíce přednost

před všemi knihovními pohledávkami. V zákoně daňovém se označuje den exekučního prodeje jako rozhodující a jen v závorce se uvádí den udělení příklepu, ač tyto dny mohou býti různé. Podle exekučního řádu jest ovšem rozhodující jen den příklepu.

Splatnost daní stanoví nyní přesně dotčený daňový zákon. Vyslovujeť v odstavci 1 § 269 zásadní pravidlo, že — pokud neustanovuje jinak — jsou daně s přírážkami s p l a t n y čtvrtletně p ř e d e m v každém berním roce, a to ve 4 rovných splátkách 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října, nečině splatnost závislou na tom, zda daň byla již předepsána na běžný berní rok, či nikoli, a tato zásada platí též pro daň činžovní.

Z toho plyne, že i činžovní daň d o s u d u r č i t o u v ý š í n e p ř e d e p s a n á jest splatna v těchto zákonných termínech a že zákonná její splatnost nebyla dotčena ani ustanovením odstavce 2 § 269 dotč. zákona, podle něhož se dosud nepředepsaná daň platí z a t í m n ě ve splátkách podle posledního předpisu, ani tím, že se pro doplatek nově předepsané daně vyšší poskytuje ještě další lhůta (§ 269, odst. 3, dotč. zák.), ježto činžovní daň jest ve své podstatě jednotná i co do zákonné její splatnosti (§ 269, odst. 1, dotč. zák.).

Řečenými ustanoveními jsou daňová pohledávka i daňový dluh poplatníkův ve smyslu § 259, odst. 3, zák. určeny. Podle splatnosti činžovní daně se posuzují i její nedoplatky (arg. § 265, odst. 1, zák. slova: »Nedoplatky, jež se staly splatnými«). Nebyla-li tedy činžovní daň včas zaplacená ve lhůtách v odst. 1 § 269 zák. vytčených, jest ji pokládati za zadržanou ve smyslu odst. 2 § 172 ex. ř. Berní orgány jsou oprávněny takto zadržanou daň činžovní ohlásiti k dražbě, ať byla již konečně předepsána, či nikoli.

Nebyla-li činžovní daň ještě předepsána, nelze státu uložit povinnost, aby vyměřil daň dosud nepředepsanou nejpozději do dne dražby, poněvadž by to z technických důvodů nebylo někdy ani možné a musí mu býti zachováno právo, aby konal p o t ř e b n á š e t ř e n í k získání s p r á v n ě z á k l a d n y pro předepsání daně, jež nelze mu nějak časově omeziti.

Přihlási-li tedy veřejné orgány k dražbě jinak již splatnou činžovní daň (§ 269, odst. 1, zák.) a označí-li ji »j a k o d a ň d o s u d n e p ř e d e p s a n o u«, vyhovuje jejich přihláška nejen ustanovení odst. 2 § 269 dotč. zák., ale i informačnímu účelu přihlášky ve smyslu odst. 2 § 172 c. ř. s., jak byl již dříve dolíčen, a soud i zájemci na dražbě nejsou a nemohou býti v pochybnostech o tom, že daň může podle platných i pro ně závazných ustanovení zákona o přímých daních ještě novým předpisem býti po případě do dne rozvrhu rozdělované podstaty ve smyslu § 269, odst. 3, dotč. zák. ještě zvýšena, ani o tom, že n e d o p l a t k y č i n ž o v n í d a n ě, která — jak již bylo zdůrazněno — t v o ř í j e d n o t n ý c e l e k, pokud svou splatností spadají do posledních dvou let před příklepem, zatěžují podle odst. 1 § 265 dotč. zákona nemovitost zákonným právem zástavním, majíce přednost před všemi knihovními po-

hledávkami. Je-li tedy v přihlášce k dražbě ohlášená činžovní daň označena »j a k o d o s u d n e p ř e d e p s a n á«, zůstává pro ni za podmíněk odst. 1 § 269 dotč. zák. zachováno p ř e d n o s t n í z á k o n n é z á s t a v n í p r á v o n a dražené nemovitosti, i když se novým dodatným daňovým předpisem do dne rozvrhu podstaty konečně upraví jinak co do výše, a postačí, když stát svými příslušnými orgány nedoplatky daně s přírážkami a příslušenstvím vyúčtuje a listinami doloží podle § 210 ex. ř. nejpozději při rozvrhovém roku, třebas i v y š š í č á s t k o u podle nového předpisu.

Jinak se má však věc, když daňové orgány přihlásí činžovní daň k dražbě u r č i t o u číselně přesně vymezenou částkou a neoznámí, že jde o zatímní určení výše činžovní daně dosud nepředepsané, neboť tu právem soud i zájemci mohou mít za to, že se daň přihlašuje podle daňového předpisu ve své konečné úpravě, a taková přihláška jest nezměnitelná a závazná a právní důsledky stanovené v odstavci 2 § 172 ex. ř. postihují daňovou pohledávku, byla-li dodatečně ještě před rozvrhovým rokem novým daňovým předpisem z v ý š e n a, ovšem jen co do rozdílu, o který přesahuje částku přihlášenou k dražbě.

Č. 16197.

Nekalá soutěž (zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.).

Nejde o jednání proti dobrým mravům soutěže, nezasáhl-li soutěžitel svým jednáním do nabyté soutěžní pozice jiného soutěžitele a bylo-li jeho účelem, aby odvrátil škodu, která by mu mohla vzejíti z počinu druhého soutěžitele, nikoliv aby jej přímo poškodil.

(Rozh. ze dne 14. června 1937, Rv II 291/37.)

V periodickém tiskopisu »V.«, jehož vydavatelem jest žalobce, byl uveřejněn tento článek: »Geschäfte, die in anderen Zeitungen inserieren, aber die »V.« nicht berücksichtigen, bekunden damit, dass sie die wirtschaftliche Bedeutung der Kaufkraft unserer Leser noch nicht erkannt haben oder nicht erkennen wollen. Zeitung lesen heisst, auch den Anzeigenteil beachten und beim Einkauf die Inserenten bevorzugen. Niemand wird sich Geschäftsleuten aufdrängen, die Arbeiterkundschaft nicht zu schätzen wissen«. Uvedený časopis jest orgánem německé sociální demokratické strany dělnické. Poté byl dne 16. října 1935 v periodickém tiskopisu »A.«, jehož je první žalovaný odpovědným redaktorem a vydavatelem a který je vydáván na příkaz kraje XIV. sudetoněmecké strany, jehož je druhý žalovaný předsedou, uveřejněn tento článek: Kaufleute und Gewerbetreibende aufgepasst! Die sozialdemokratische Zeitung, die »V.«, enthält in ihrer Ausgabe vom 4. Oktober 1935 folgende Merke: »Geschäfte, die in anderen Zeitungen inserieren, aber die V. nicht berücksichtigen, bekunden damit, dass sie die wirtschaftliche Bedeutung der Kaufkraft unserer Leser noch nicht erkannt haben oder nicht erkennen wollen. Zeitung lesen heisst, auch den Anzeigenteil